

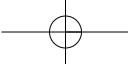
TÜRJEI ZOLTÁN

Mint a megpucolt halakat

*Narancssárgán villogó tabuk a padlásszobában.
Keresgél közöttük.
Leszámol velük – gondolja
Felfedi őket és kiteríti,
mint a megpucolt halakat az asztalra.
Némelyik még tátogni fog,
de a só rövidesen velük is végez.*

*Kiárusítja őket a piacon.
Korán reggel, hogy
ne szalasszon el egyetlen vevőt sem,
és mert a ködös időben nemigen lehet látni
a narancssárga pulzálást.
Avval nem tudott mit kezdeni.
Fizetés után néhány perc és elmúlik.
Megkönnyebbülten nézi, ahogy
szatyraikban hordják haza az asszonyok.*

*Másnap ott tolonganak
az ajtaja előtt
és mindegyikük átad neki valami színeset.
Gumikacsát, zseblámpát,
gyíklábat.
Olyasmit dörögnek, hogy
benne volt.
Zavartan elveszi és
sietve felhordja őket a padlásra.*

[*Türjei Zoltán versei*]

Lassan kicsapódtak

*reggel arra ébredtem nem én vagyok
más lett a kézírásom
de hamar összeállt az új képlet
és meglazult elemeim
lassan kicsapódtak mint a pára
talán épp hogy lefőtt a kávé
mire határozottan kirajzolódtam ismét
és örömmel vettetem tudomásul
hogy én ihatom meg a feketét
s aki tegnap elaludt nem számít
az álmomra meg úgysem emlékszem
kézírásom ismét az enyém
biztos csak másképp könyököttem*

Hajadban száraz ágak

*sarjadzsol bennem némán
ülsz a félíg kibajtott hagymák között
kék vagy és csendes
reggeli imám elakad
fésületlen hajadban
száraz ágak a kezedben
belém bújsz mint pók
az elbagyott csigaházba
anmyira szeretsz hogy sálat is
csomagolsz*

utazom

TÜRJEI ZOLTÁN (1976) költő. Verseskötete: *Az óceán kifeszített tükrében* (2008).